

SPANNING ACHTER D'AFSPANNING

Een komische burenruzie in vier bedrijven

door

KAMIEL KEMELS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SPANNING ACHTER D'AFSPANNING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **KAMIEL KEMELS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/050
ISBN 9789038517742

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

S.A.B.A.M.
Twekerkenstraat 41-43
1000 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes kunnen de opvoerrechten worden aangevraagd via de website van UNISONO.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 11 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.unisono.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(4 dames – 7 heren)

FRANK VERSCHUREN, tuinarchitect:

EVY FRANCKEN, vrouw van Frank:

SOFIE VERSCHUREN, hun dochter:

AUGUST VERSCHUREN, vader van Frank:

MIA VERSCHUREN, zus van Frank:

KURT VANDAELE, man van Mia:

JEF STORMS, nieuwe buurman:

ANN VAN ESCH, nieuwe buurvrouw:

DESLEY STORMS, zoon van Jef en Ann:

BERT VAN ISTEREN, wijkagent:

FRANSKE, stagiair hulpagent (rol zonder tekst):

DECOR

Bestaat uit grote leefruimte met ingebouwde keuken. Rechts vooraan inkomdeur, rechts achteraan open doorgang naar aanpalende kamers. Links brede doorgang naar terras. Rechts een ingebouwde keuken en meer centraal een eettafel voor vier personen. Op terras eventueel enkele tuinmeubeltjes...

Tijd: Heden.

EERSTE BEDRIJF

Op een zondag, 's morgens aan de ontbijttafel

(Als het doek opgaat zien we Frank, Sofie en August aan de ontbijttafel zitten, Evy staat in de koelkast te kijken. Buiten horen we de hond van de burenen onophoudelijk blaffen, wat blijkbaar vooral op de zenuwen werkt van Evy, want na een tijdje krijgt ze een soort komische bibberaanval over heel haar lichaam)

SOFIE: *(zit te eten, kijkt dan naar haar moeder)* Wat krijgt ons ma nu?

FRANK: *(droog)* Hondsdolheid...

SOFIE: Oei, is zij gebeten door een hond?

FRANK: Bijlange niet, ze wordt horendol van die hond van de nieuwe burenen.

EVY: *(probeert te kalmeren door diep in en uit te ademen)* Dat zal nogal eens niet... Dat beest heeft geblaft tot halfvier deze nacht en we zijn nu amper vijf uurtjes later en hij is alweer onophoudelijk bezig.

AUGUST: *(is hardhorend, hoort enkel hoge klanken)* Wazeize?! (= wat zegt ze)

FRANK: Dat de hond van de geburen niet stopt met blaffen!

AUGUST: Wazei'tem?

SOFIE: Pa, je weet toch dat onze vava enkel nog hoge tonen hoort.

FRANK: *(luid, en nu met hoge stem)* De hond van de geburen blaft!

AUGUST: Hebben die een hond?

EVY: Hoe is 't mogelijk. *(droog)* Nee, die hebben een kat, maar sinds die per ongeluk Frolic heeft gegeten, is die beginnen blaffen. *(bij aan tafel)*

AUGUST: Wazeize?!

SOFIE: *(ook met hogere stem)* Nikske vava, eet maar rustig verder! *(geeft haar moeder te kennen dat ze wat moet kalmeren)*

EVY: 't Is toch waar zeker, dat was hier zo een rustige buurt en sinds die marginalen hier veertien dagen geleden zijn komen wonen, is alles naar de vaantjes!

SOFIE: Wie zegt dat dat marginalen zijn?

EVY: Ikke. Jij hebt de buurman nog niet zien rondlopen zeker, in zijn laaghangende versleten trainingsbroek, met z'n gat half bloot.

FRANK: Tja, in die zijn "reetspleet" kan je vanzelf je fiets parkeren. hihi.

EVY: Inderdaad en dat die zichzelf nog eens gewassen heeft is precies ook al enkele weken geleden, want hij is altijd aan 't krabben aan zijne. euh. dinges. euh.

AUGUST: Wazeize?!

FRANK: *(hoger en luider)* Dat het jeukt aan de vogel! Enfin, bij de buurman hé!

AUGUST: Heeft die een vogel?

EVY: *(lastig, droog)* Ja, een “blinde vink” en muizen heeft hij ook, een garage vol, en dan zwijg ik nog over de half blote moederhuis.

SOFIE: Over wie?

EVY: De lady of the house. de buurvrouw. madam Ann. die haar decolleté is zo diep dat ze haar navel moet insmeren tegen zonnebrand.

FRANK: Ja, en hare rok is zo kort dat je er niet kan onder kijken.

SOFIE: Hoe bedoel je?

EVY: Wel, dat als de wind een klein beetje blaast, enfin zucht, dan zie je haar verboden vrucht!

AUGUST: Wazeize?!

FRANK: *(luid, hoge stem)* Dat je niet naar de boomgaard moet gaan om een pruim te zien!

SOFIE: Hun zoon ziet er mij toch een knappe. euh. normale kerel uit en die zegt altijd vriendelijk een “goeiedag”.

FRANK: Normaal? Dat is precies een wandelende tak. enfin, die is volgens mij zo lenig als een strijkplank.

(Ondertussen horen we de hond van de burenen nog luider blaffen.)

EVY: *(staat kwaad recht)* Nu is het genoeg geweest. *(opent schuifraam, gaat op haar terras staan en roept)* Hela, kunnen jullie die hond eens doen zwijgen!

JEF: *(off, roept)* Wat zeg je?!

EVY: *(kwaad, met de nodige gebaren)* Die hond! Zwijgen!

JEF: *(off, roept)* Ik versta u niet, mijn hond blaft te hard. wacht. *(rustiger)* Hier zie Blacky, een snoepje.

(De hond stopt met blaffen)

Zeg het nu nog eens madammeke!

EVY: Kan jij je hond alstublieft laten stoppen met dat geblaf!

JEF: *(off, roept)* Da's niet simpel hé madammeke. Op die hond staat geen knopje om hem af te zetten. *(scherp lachje)* Héhéhé...

EVY: Geef hem dan regelmatig een snoepje, dan zwijgt hij toch!

JEF: *(off)* Goed gij, dan weegt hij volgende week honderd kilo. Héhéhé.

EVY: Ga er dan regelmatig mee wandelen, dan is hij die overtollige kilo's zo weer kwijt!

JEF: *(off)* Dat zal niet gaan. Hij zit met een eksterroog op de linker zool van zijne rechtse voorpoot en als je daar per ongeluk op duwt kan hij zelfs effe vliegen zoals een ekster. Héhéhé.

EVY: Ga er dan mee naar de dierenarts!

JEF: Dat zal niet gaan, die is op congé naar Zwijndrecht en onze veterinaire kennende zal die daar wel het varken aan 't uithangen zijn. Héhéhéhé.

EVY: *(heeft er genoeg van)* Man man, ik geef het op. *(gaat terug binnen, zet zich weer bij aan tafel)* Met die mens valt niet te klappen.

SOFIE: De hond zwijgt nu toch.

EVY: Tja, twee minuten, tot zijn snoepje op is.

FRANK: Laat ons dan nu even genieten van de stilte.

(Op dat moment komt Kurt ongevraagd binnen.)

KURT: *(off, aan inkom)* Hallo! Ik stoor toch niet!

EVY: *(met een zucht)* Zeg dat het niet waar is, uw schoonbroer is weer hier. Man man, dan hoor ik nog liever die hond van hier naast blaffen.

KURT: *(komt binnen, opgewekt)* Dag allemaal, lekker aan 't ontbijten zie ik. Als het niet stoort wil ik gerust een kopje koffie meedrinken. anderhalf klontje suiker en een vleugje melk is oké. *(zet zich bij aan tafel)*

(Evy staat recht, maakt achter Kurt zijn rug een wurggebaar, neemt dan een koffietas uit de kast.)

FRANK: Is ons Mia er niet bij?

KURT: Werken hé Frank, altijd maar werken. Voor kleine middenstanders is zondag ook een werkdag hé.

FRANK: Is dat wel goed voor haar, zo zeven op zeven werken; want ik vind dat ze er de laatste tijd nogal gestresseerd bijloopt?

KURT: *(minimaliseert)* Och, zo erg is dat allemaal niet en als het haar al eens wat te veel wordt dan geef ik haar een zenuwpilletje om te kalmeren.

EVY: *(zet tas koffie voor Kurt op tafel)* Dan had ze eergisteren toch meer dan één pil ingenomen, want tijdens ons kort gesprek was die precies aan 't slaapwandelen.

KURT: Hoe bedoel je?

EVY: Welja, ze stak zo traag de straat over dat er iemand uit de wachtende auto's riep "madammeke, dat is hier een zebrapad en geen schildpad"... Waarop zij antwoordde *(spreekt nu komisch traag)* "hou eens op "zager", of ik ga nog wat trager"...

KURT: Hihhi, zo ken ik mijn vrouwtje; ze heeft nu eenmaal een stevig karakter.

FRANK: Jaja, daar twijfel ik niet aan. Maar is zij naast die kalmeringspillen ook nog altijd verslaafd aan slaappillen?

KURT: Verslaafd? Nu niet overdrijven hé... en daarbij, hebben jullie nooit last van vermoeidheid?

EVY: Toch wel, maar uw vrouw vertelde me dat ze de combinatie "de winkel en het huishouden doen" niet goed meer aan kon. Misschien moet je eens overwegen om thuis wat klusjes van haar over te nemen.

KURT: Dat zal niet gaan. Ik ben al jaren in de ziekenkas met mijn "cinéma-knie"

AUGUST: Wazeitem? (=wat zegt hij)

FRANK: *(met hoge stem)* Dat hij last heeft van zijn knie. euh. Zijn gewrichten gaan niet graag naar de cinéma!

AUGUST: Ah ja gewrichten, dat ken ik. Ik heb ooit eens een "tenniselleboog" gehad van te veel te biljarten!

EVY: *(tot Kurt)* Maar in plaats van elke dag vier kilometer tot hier te wandelen, kan je thuis toch wat klusjes doen die bevorderlijk zijn voor je knie.

KURT: *(scherp)* Ik wist niet dat jij voor "dokter" geleerd had!

FRANK: Mijn vrouw wil alleen maar zeggen dat alle hulp, ook al is dat maar een klein

beetje in de keuken ofzo, voor mijn zus een welgekomen ontlasting zou betekenen.

SOFIE: *(die ondertussen bij het raam staat)* Over ontlasting gesproken: nu weet ik waarom die hond van hiernaast niet meer blaft. Die staat daar gewoon zijn grote commissie te doen tegen de barbecue.

EVY: *(kwaad)* Onze barbecue! Zeg dat het niet waar is. dat hij wacht... *(gaat boos af rechts vooraan)*

FRANK: *(tot Sofie)* Ik zal maar meegaan om haar wat te kalmeren. *(ook af)*

SOFIE: Hola, ik denk dat het nu niet alleen de hond is die gaat blaffen. *(gaat langs schuifraam naar terras)* Dat wil ik zien. *(af)*

(Kurt gaat nu naast August zitten, kijkt eens rond of de anderen hem niet kunnen horen.)

KURT: *(poeslief)* Zeg eens August. enfin schoonvader. enfin va, hoe is het met u?

(August zit naar het schuifraam te kijken, heeft Kurt blijkbaar niet gehoord)

Oei, nog eens proberen. *(luider)* Hey va, ik ben tegen u bezig!

AUGUST: Wazegde?!

KURT: *(nog luider)* Dat ik tegen u bezig ben!

AUGUST: *(kijkt eens rond)* Tja, tegen wie anders?

KURT: *(gebruikt nu overdreven gebarentaal terwijl hij zeer luid en hoog spreekt)* Ik moest u nen dikke kus geven van mijn vrouw, enfin, uw dochter!

AUGUST: Oké. *(zet zich klaar om een kus te ontvangen)* Geef maar!

KURT: Man man, waar ben ik aan begonnen. *(geeft August een kusje op de wang, praat dan weer met komische hoge stem en gebaren)* En? Valt dat mee zo samen onder één dak wonen met uw schoondochter, want als ik mijn vrouw mag geloven is dat geen gemakkelijke!

AUGUST: Wie of wat is er niet gemakkelijk?

(Sofie maakt aanstalten om weer binnen te komen.)

KURT: Wel, uw schoon... oei, Sofie is daar...

AUGUST: Wazegde?!

KURT: Nikske. *(met de nodige gebaren en stemvorming)* Sst, laat maar zitten va; ik heb niks gezegd.

AUGUST: Jawatte, eerst hoor ik niet wat je zegt en als ik dan eindelijk hoor dat je iets zegt, zeg je dat je niets gezegd hebt.

SOFIE: *(komt binnen)* Amai, jullie waren zo luid aan 't praten...

AUGUST: Zie je dat je iets gezegd hebt. en dan maar beweren dat hij niet gezegd heeft wat hij gezegd heeft terwijl hij het wel gezegd heeft...

KURT: Laat maar zitten va, 't was niet belangrijk.

SOFIE: Ja nonkel Kurt, de vava zijn oren ocharme. Dat wordt... wat zeg ik, dat is een serieus probleem.

KURT: Inderdaad... Spijtig hé, het is zo een brave man.

AUGUST: Sofieke lief kind, ik zou boven eens op mijn gemak naar het gemak willen

gaan en daarna eventjes mijn rug te ruste willen leggen. Kan jij me even de trap op helpen alsjeblief!

SOFIE: *(helpt August recht)* Geen probleem.

(Sofie samen met August af rechts achteraan.)

KURT: *(kijkt hen na)* Tja, een traplift zou hier geen overbodige luxe zijn. Maar ja, dat zal voor madam Evy te duur zijn zeker.

(We horen Evy, Frank en Jef (off) luid praten aan inkom.)

Hola, de buurman blaft precies nog harder dan zijn hond. Hihhi.

(Evy, Frank en Jef komen binnen langs inkom. Jef is een onverzorgde kerel; hij draagt een vuile en versleten trainingsbroek die nogal laag hangt, waardoor zijn onderrug steeds bloot is, met daarop een vuil en te kort onderlijfje. hij kauwt steeds met open mond op een kauwgum.)

FRANK: Laat ons proberen rustig te blijven en eens te praten met mekaar.

KURT: Praten is voor verstandige mensen, want met roepen en tieren kom je nergens. *(kijkt even naar Evy)* Allee vooruit, ik ben er dan mee weg. Tot morgen. *(af rechts vooraan)*

EVY: Oké, ik zal proberen te kalmeren. Zet jullie. Euh... wil mijnheer misschien een tasje koffie?

JEF: *(tot publiek)* Hihi, ze zegt mijnheer tegen mij... *(draait een stoel en gaat dan zitten met zijn armen op de stoelleuning)* Ik drink niet graag koffie, maar als je een flesje bier in huis moest hebben, dat sla ik niet af.

EVY: Alcohol. 's morgens vroeg?

JEF: Zeker en vast, dat is het beste medicijn dat er bestaat. Vroeger deden mijn knoken zeer van 't werken; maar sinds ik 's morgens een pintje of twee drie. vier vijf drink, zijn mijn knoken gesmeerd voor de rest van de dag en besef ik niet meer dat ik aan 't werken ben. *(lacht zijn onverzorgde tanden bloot)* Hehehe. "baai de weej", mijn maten noemen mij niet voor niets "Jefke Zjup". Hehehe. met de "Zj" van "Zjupiler" natuurlijk. hehehe.

EVY: *(kijkt met grote ogen naar Frank, gaat dan naar rechts achteraan)* Ik zal in de kelder eens gaan kijken of er nog bier is... *(af)*

FRANK: Ach zo, jij heet dus Jef?

JEF: Ja, Jef Storms, maar in het dorp waar ik vandaan kom kennen ze mij beter als "Jefke Zjup" van "Celle Stella" en "Maria Tuttefrut". *(kauwt overdreven op zijn kauwgum)*

FRANK: Tuttefrut? Je bedoelt kauwgum?

JEF: Ja, ons moeder knabbelde altijd op "tuttefrut". Haar familienaam was dan ook niet voor niets Van CAUWENbergh. Hehehe... en ik heb die gewoonte van haar overgepakt. *(kauwt weer hevig)*

FRANK: Een familietrekje dus. en als ik me niet vergis heb je ook een vrouw en een zoon?

JEF: Jaja, mijn vrouw heet Ann, maar mijn zoon Desley is niet van haar.

FRANK: Oh. euh. is Desley dan een kind uit je vorige huwelijk?

JEF: Nee, uit het huwelijk daarvoor. Enfin, ik was met haar niet getrouwd, maar ja, voor

“kinnekes” te maken hoef je niet getrouwd te zijn hé.

FRANK: Juist ja. Euh. en wat is jouw beroep als ik zo nieuwsgierig mag zijn?

JEF: Ik ben tijdelijk “buiten gebruik”. Ik werkte op “den traveaux”, maar sinds vorig jaar heb ik last van een “betonallergie”.

FRANK: Oei, en wat zijn daarvan de symptomen?

JEF: Sym. euh. tonen. euh. Ah ja, als ik nog maar een betonmolen zie passeren krijg ik al rugpijn. Ja, de dokter kon er ook niet goed aan uit.

(Evy komt binnen met een fles wijn.)

EVY: Ja sorry, we hebben geen bier meer in huis. Maar als je wil schenk ik je een glaasje wijn in. *(gaat naar keukenkast)*

JEF: Laat maar zo madammeke, ik lust geen fruitsap. *(staat recht)* . en daarbij, ik moet dringend gaan voortdoen, want morgen brengen ze een bulldozer om mijne grond gelijk te trekken. *(wil afgaan)*

EVY: Uw grond. bulldozer. je bedoelt toch niet. *(wijst naar buiten)*

JEF: Jawel, de grond hier net naast jullie deur. Ik ga daar een opslagplaats maken voor mijn oud ijzer.

FRANK: Heb jij dan zoveel ijzer liggen?

JEF: Nu nog niet. maar met mijn loon van de ziekenkas alleen komen wij niet toe, daarom ga ik met mijn camionet een ronde beginnen om overal het oud ijzer op te halen. en het veld hiernaast wordt mijn opslagplaats. *(wil weer afgaan)*

EVY: *(een zenuwinzinking nabij waardoor ze licht begint te beven (komisch uitspelen) alsook een zenuwtrekje aan de ogen)* Dus als wij binnenkort op ons terras zitten zien wij enkel nog een berg oud ijzer of wat?

JEF: Ja. hehehe. dan kan onze hond daar tegen plassen in plaats van tegen jullie barbecue. hehehe. Allee mannekes, hou jullie goed hé. Daag! *(af rechts vooraan)*

(Evy staat nu heviger te beven, Frank gaat naar haar toe.)

EVY: D. di. die gaat d.da.daar.

FRANK: *(legt zijn handen op haar schouder)* Rustig nu maar schatteke, zover zijn we nog niet. Ik zal bij onze wijkagent eens gaan horen of dat wel mag, zo 'n roestberg maken in een agrarisch gebied.

EVY: Ha. haast u dan maar, want morgen gaat die pi. die “pipo” hier al met een bulldozer rondcrossen.

FRANK: *(neemt zijn vest van de kapstok)* Oké, ik ben al weg, tot seffens. *(af rechts vooraan)*

EVY: *(staat nog steeds te beven)* Jawatte, ik zou eens goed willen brullen, dan raak ik mijn colère misschien kwijt. *(kijkt eens rond, brult dan)* Aaaaahh!

(Door haar geschreeuw horen we de hond van de burens weer even blaffen.)

Miljaarde, die hond heeft mij precies gehoord. *(begint weer te beven)*

(Sofie komt snel binnen (rechts achteraan), komt tot bij haar moeder.)

SOFIE: Make, wat scheelt er? Jij doet zo raar de laatste tijd?

EVY: Wa. wa. wat wil je, die marginale viespeuk van hiernaast heeft nog minder goede manieren dan zijn hond. *(staat weer te beven)*

SOFIE: *(legt haar arm op de schouders van haar moeder)* Rustig nu maar, probeer te kalmeren. Jezelf zo opjagen is niet goed voor “uwen tikker”. Probeer rustig in en uit te ademen. Kijk. eerst diep inademen. dan de adem enkele tellen inhouden en daarna lang uitademen. Vooruit, laat het ons samen proberen.

(Ze doen nu samen wat ademhalingsoefeningen. Deze oefeningen mogen enkele ogenblikken duren, waarna alles weer onder controle lijkt... tot we Mia aan de voordeur horen roepen en Evy weer heviger begint te ademen.)

MIA: *(off, roept heel traag)* Hallo, is hier iemand thuis?!

SOFIE: Tante Mia is hier... Zal ik haar binnenlaten?

EVY: Neen. enfin, ja. die was volgens Kurt toch aan 't werken. Euh. ik wil niet dat ze me in deze toestand ziet. Euh. ik ga even op mijn bed liggen; laat jij haar maar binnen. *(af rechts achteraan)*

SOFIE: *(kijkt haar moeder na)* Jawatte, die is serieus over haar toeren. Hopelijk keert de rust hier snel weer. *(gaat naar inkom, opent deur)* . Ha tante, kom binnen.

MIA: *(lijkt wel te slaapwandelen, praat traag)* Ik kom eens rap kijken of mijnen “halve trouwboek” nog hier is?

SOFIE: Die is al hier geweest ja, maar na zijn dagelijks kopje koffie is hij weer vertrokken... Kan ik u met iets helpen ?

MIA: *(traag)* Och kind, ik ben volledig over mijn toeren en ik ben mijn pilletje “om niets te vergeten” vergeten in te pakken denk ik.

SOFIE: Bestaan daar pillen voor?

MIA: *(traag)* Voor wat?

SOFIE: Oh. euh. laat maar. En slaap je de laatste tijd al wat beter?

MIA: *(traag)* Als ik mijn pil “om niets te vergeten” niet vergeet, dan vergeet ik mijn zenuwpil, mijn slaappil, mijn vitamine A, B, C en D pil niet en dan slaap ik 's nachts; maar als ik me soms vergis en het pilletje om wakker te worden 's nachts pak en mijn slaappil per ongeluk 's morgens, dan pak ik blijkbaar de dag voor de nacht. of andersom.

SOFIE: Oei tanteke, zou jij met je pillenverslaving eens niet naar een specialist gaan?

MIA: En wat kan die daar aan doen? Een pilletje voorschrijven of wat!

SOFIE: Ach, laat maar zitten, het was maar een voorstel.

MIA: *(traag)* Nee nee Sofieke, je hebt gelijk. Ik zal het er eens over hebben met mijne man. Maar die is hier al vertrokken zeker?

SOFIE: Jullie hebben mekaar juist gemist.

MIA: *(traag)* Miljaarde, dan zal ik te voet naar huis moeten. Pas op, in vogelvinges. euh. “vogelafstand” lijkt dat niet ver, maar in werkelijkheid is dat meer dan vier kilometer.

SOFIE: Wacht, je mag mijn fiets lenen. Ik heb die vandaag toch niet meer nodig.

(Er wordt aan de voordeur geklopt.)

Amai, het is hier vandaag de zoete inval precies. Momentje. *(opent deur rechts vooraan)*

(Desley komt binnen. Hij is een “nerd” type, loopt kaarsrecht, de schouders naar achter, beweegt soms de neus om zijn bril op z'n plaats te houden.)

DESLEY: Hoi, ik ben Desley van Jefke Zjup van Celle Stella en Maria Tuttefrut en ik kom eens kijken of jullie onze Blacky niet hebben gezien, enfin, onze hond. Hij is daarnet gaan lopen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze